

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 178/22

2022 m. lapkričio 8 d., Liuksemburgas

Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-885/19 P | *Fiat Chrysler Finance Europe* / Komisija ir C-898/19 P | *Airija* / Komisija

„Tax rulings“: Teisingumo Teismas nusprendė, kad Bendrasis Teismas suklydo patvirtindamas Komisijos nustatytą referencinį pagrindą dėl įprastų rinkos sąlygų principo taikymo integruotoms bendrovėms Liuksemburge, nes neatsižvelgė į konkrečias teisės normas, kuriomis šis principas įgyvendinamas toje valstybėje narėje

Teisingumo Teismas panaikina Komisijos priimtą ginčijamą sprendimą ir konstatuoja, kad jos atlikta referencinės sistemos, o kartu ir FFT suteikto atrankiojo pranašumo analizė yra klaidinga

2012 m. rugsėjo 3 d. Liuksemburgo mokesčių administratorius priėmė *Fiat Chrysler Finance Europe* (toliau – FFT), kuri yra *Fiat* grupės bendrovė, teikianti pinigų valdymo ir finansavimo paslaugas Europoje įsteigtoms grupės bendrovėms, palankų išankstinį sprendimą dėl mokesčių (*tax ruling*). Tame sprendime buvo patvirtintas atlyginimo FFT už šias paslaugas nustatymo metodas, todėl ši bendrovė galėjo kiekvienais metais nustatyti Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje pelno mokesčiu apmokestinamo pelno dydį.

2015 m. spalio 21 d. sprendime Komisija nustatė, kad tas išankstinis sprendimas yra su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnį. Be to, ji konstatavo, kad Liuksemburgo Didžioji Hercogystė jai nepranešė apie aptariamo išankstinio sprendimo projektą ir nesilaikė įsipareigojimo sustabdyti, taip pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalies nuostatas. Komisija nurodė Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei susigrąžinti iš FFT neteisėtą ir su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą.

Liuksemburgo Didžioji Hercogystė ir FFT kiekviena atskirai Europos Sąjungos Bendrajame Teisme pareiškė ieškinius dėl Komisijos sprendimo panaikinimo. 2019 m. rugsėjo 24 d. sprendimu Europos Sąjungos Bendrasis Teismas atmetė Liuksemburgo Didžiosios hercogystės ir FFT pareikštus ieškinius dėl Komisijos sprendimo panaikinimo ir patvirtino jos sprendimo galiojimą¹. Pateiktais apeliaciniais skundais FFT (C-885/19 P) ir Airija (C-898/19 P) pateikė prašymą panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą.

Šios dienos sprendimu Teisingumo Teismas panaikina 2019 m. rugsėjo 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo priimtą sprendimą byloje *Liuksemburgas ir Fiat Chrysler Finance Europe* / Komisija (sujungtos bylos T-755/15 ir T-759/15) ir 2015 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimą dėl valstybės pagalbos, kurią Liuksemburgas suteikė FFT.

Iš pradžių Teisingumo Teismas primena, kad valstybių narių priemonės, kurių jos imasi Sąjungoje teisėje nesuderintose srityse, nėra pašalintos iš SESV nuostatų dėl valstybės pagalbos kontrolės taikymo srities. Jis taip pat

¹ Žr. [PS Nr. 118/19](#).

primena, jog tam, kad nacionalinę priemonę būtų galima kvalifikuoti kaip „valstybės pagalbą“, turi būti tenkinamos **keturios sąlygos**. Pirmą, turi būti valstybės parama arba parama, suteikta panaudojant valstybės išteklius. Antra, ši priemonė turi galėti daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Trečia, priemonė turi suteikti atrankųjį pranašumą jos gavėjui. Ketvirta, ji turi iškreipti konkurenciją arba kelti tokią grėsmę.

Kai atliekama mokestinių priemonių analizė pagal Europos Sąjungos teisę valstybės pagalbos srityje, nagrinėjant su **atrankiuoju pranašumu** susijusią sąlygą reikia, pirma, apibrėžti referencinę sistemą, t. y. atitinkamoje valstybėje narėje taikomą „įprastą“ mokesčių sistemą, o paskui, antra, įrodyti, kad nagrinėjama mokestinė priemonė nukrypsta nuo referencinės sistemos, nes pagal ją diferencijuojami ūkio subjektai, kurių faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į šią sistemą siekiamą tikslą, yra panaši, nors tam nėra pagrindo atsižvelgiant į aptariamą sistemos pobūdį ir sandarą. Taigi vertinant mokestinės priemonės atrankumą svarbu, kad **bendra mokesčių sistema arba** atitinkamoje valstybėje narėje taikoma **referencinė sistema būtų teisingai identifikuota Komisijos sprendime** ir išnagrinėta teismo, kuriam pateiktas skundas dėl to identifikavimo.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas daro išvadą, jog dėl to, kad srityse, kuriose Sąjungos mokesčių teisė yra nesusuderinta, būtent atitinkama valstybė narė, įgyvendindama savo kompetenciją tiesioginių mokesčių srityje ir nepažeisdama šioje srityje turimos autonomijos, apibrėžia mokesčio sudedamąsias savybes, nustatant referencinę tiesioginių mokesčių sistemą reikia atsižvelgti **tik į atitinkamoje valstybėje narėje taikytiną nacionalinę teisę**, o šis nustatymas yra būtina išankstinė sąlyga vertinant ne tik tai, ar suteiktas pranašumas, bet ir atsakant į klausimą, ar tas pranašumas yra atrankusis.

Pasak Teisingumo Teismo, Bendrasis Teismas, taikydamas SESV 107 straipsnio 1 dalį, padarė **teisės klaidą**, nes neatsižvelgė į jurisprudencijoje įtvirtintą reikalavimą, kad siekdama nustatyti, ar mokestinė priemonė įmonei buvo suteiktas atrankusis pranašumas, Komisija, objektyviai išnagrinėjusi teisės normų, taikytinų pagal atitinkamos valstybės nacionalinę teisę, turinį, struktūrą ir konkretų poveikį, tą priemonę turi palyginti su apmokestinimo sistema, kuri įprastai taikoma toje valstybėje narėje. Bendrasis Teismas iš tiesų suklydo patvirtindamas tokį požiūrį, pagal kurį taikomas skirtingas nei Liuksemburgo teisėje nustatytas įprastų rinkos sąlygų principas, nustatant tik abstrakčią šio principo išraišką siekiant bendros Liuksemburgo pelno mokesčio sistemos tikslo ir išnagrinėjant tik aptariamą išankstinį sprendimą neatsižvelgus į tai, kaip šis principas konkrečiai įtrauktas į šią teisę, ypač kiek tai susiję su integruotomis bendrovėmis.

Be to, pripažindamas, kad Komisija gali remtis taisyklėmis, kurios **nėra Liuksemburgo teisės dalis**, nors jis priminė, kad ši institucija šiuo Sąjungos teisės raidos etapu neturi kompetencijos savarankiškai apibrėžti „įprastą“ integruotos bendrovės apmokestinimą, neatsižvelgdama į nacionalines mokesčių taisykles, Bendrasis Teismas **neatsižvelgė į SESV nuostatas dėl Europos Sąjungos priimamų valstybių narių teisės aktų, susijusių su tiesioginiu apmokestinimu, derinimo priemonių**.

Teisingumo Teismas daro išvadą, kad skundžiamo sprendimo motyvuose, susijusiuose su Komisijos pagrindinių argumentų, jog ginčijamą išankstinį sprendimą nukrypta nuo bendros Liuksemburgo pelno mokesčio sistemos, nagrinėjimu, padaryta teisės klaida, **nes Bendrasis Teismas patvirtino pagrindinį Komisijos požiūrį**. Tiksliau sakant, ta klaida padaryta dėl to, kad per tyrimą pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį apibrėžiant referencinę sistemą, kad būtų galima nustatyti, ar aptariamą išankstinį sprendimą suteikiamas atrankusis pranašumas to sprendimo adresatui, iš esmės neatsižvelgta į Mokesčių kodekso 164 straipsnio 3 dalyje nustatytą ir Aplinkraštyje Nr. 164/2 išaiškintą įprastų konkurencijos sąlygų principą.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismas panaikina skundžiamą sprendimą, įvertina, kad toje bylos stadijoje gali priimti galutinį sprendimą, ir jį priimdamas panaikina ginčijamą sprendimą, nes dėl Komisijos padarytos klaidos nustatant taisykles, kurios iš tikrųjų taikytinos pagal atitinkamą nacionalinę teisę, taigi nustatant vadinamąjį „įprastą“ apmokestinimą, į kurį atsižvelgiant turi būti vertinamas nagrinėjamas išankstinis sprendimas, visi argumentai dėl atrankiojo pranašumo buvimo yra klaidingi. Ginčijamo sprendimo negalima nepanaikinti dėl to, kad Komisija į tą sprendimą papildomai įtraukė Liuksemburgo mokesčių kodekso 164 straipsnio 3 dalimi ir tą kodeksą aiškinančiu Aplinkraščiu Nr. 164/2 grindžiamus argumentus. Teisingumo Teismas nusprendė, kad tuose

argumentuose tik daroma nuoroda į pagrindinę Komisijos analizę dėl teisingo referencinės sistemos taikymo, todėl juose tik paviršutiniškai ištaisoma Komisijos padaryta klaida nustatant referencinę sistemą, kuri turėjo būti jos atliekamos atrankiojo pranašumo egzistavimo analizės pagrindas.

PRIMINIMAS: Teisingumo Teismui galima paduoti apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimo ar nutarties tik teisės klausimais. Paprastai sprendimo vykdymas dėl apeliacinio skundo nesustabdomas. Jei apeliacinis skundas priimtinas ir pagrįstas, Teisingumo Teismas Bendrojo Teismo sprendimą panaikina. Jis gali pats priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima padaryti. Priešingu atveju jis grąžina bylą Bendrajam Teismui, kuriam Teisingumo Teismo apeliacine tvarka priimtas sprendimas yra privalomas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

Visas sprendimo [tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Marta Osleja ☎ (+352) 4303 6005.

Nuotraukas iš sprendimo paskelbimo posėdžio galima rasti „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

Likite su mumis!

